

2. Porušenie článku 256 ods. 2 ZFEÚ a zásady právnej istoty, keďže Všeobecný súd v bodoch 81 až 90 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o účinnosť dohľadu nad projektmi klasifikovanými ako rizikové projekty, zaujal stanovisko odlišné od stanoviska Súdneho dvora v predchádzajúcich podobných veciach, ako aj nesprávne posúdenie dôkazov, pretože konštatovanie skutkových okolností v bodoch 88 až 92 napadnutého rozsudku je nepresné.
3. Nesprávny výklad článku 26 nariadenia č. 65/2011 a skreslenie dôkazov, keďže úvahy venované v bodoch 178 až 188 napadnutého rozsudku *kritériám hodnotenia kvality kontrol na mieste*, obsahujú rozpory, čím sa neodôvodnene rozširuje uplatnenie článku 26 nariadenia č. 65/2011, a keďže v bodoch 181 a 191 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia dôkazov.
4. Porušenie článkov 263 a 256 ZFEÚ a nesprávne posúdenie dôkazov, pretože Všeobecný súd v bodoch 195 až 212 napadnutého rozsudku neoveril, či informácie Komisie týkajúce sa *nedostatočnosti kontrol výdavkov na projekty* boli presné, spoľahlivé a koherentné, a keďže je kontrola zákonnosti rozhodnutia Komisie v dôsledku toho chybná.

(¹) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 65/2011 z 27. januára 2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (Ú. v. EÚ L 25, 2011, s. 8)

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom
6. apríla 2020 – Zipvit Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Vec C-156/20)

(2020/C 215/29)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Zipvit Ltd

Odporkyňa: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciálne otázky

1. Ak i) daňový orgán, poskytovateľ služieb a obchodník, ktorý je zdaniteľnou osobou, nesprávne vyložia právo Únie o DPH a považujú poskytnutie služieb, ktoré podlieha štandardnej sadzbe dane, za oslobodené od DPH, ii) zmluva uzatvorená medzi poskytovateľom služieb a obchodníkom uvádza, že cena za poskytnutú službu je uvedená bez DPH a za predpokladu, že ak by DPH bola splatná, náklady v súvislosti s ňou by mal znášať obchodník, iii) poskytovateľ služieb si nikdy neuplatnil nárok na zaplatenie dodatočnej splatnej DPH od obchodníka a už si takýto nárok ani nemôže uplatniť, a iv) daňový orgán si nemôže alebo už nie je oprávnený (v dôvodu premlčania) uplatniť nárok voči poskytovateľovi služieb vo vzťahu k DPH, ktorá mala byť zaplatená, vyplýva zo smernice (¹) to, že skutočne zaplatená cena je kombináciou čistej zdaniteľnej sumy a DPH a na základe toho si môže obchodník uplatniť nárok na odpočítanie dane na vstupe podľa článku 168 písm. a) smernice ako DPH, ktorá bola v skutočnosti „zaplatená“ vo vzťahu k predmetnému poskytnutiu služby?

2. Alternatívne, môže si za daných okolností obchodník uplatniť nárok na odpočítanie dane na vstupe v zmysle článku 168 písm. a) smernice ako DPH, ktorá bola „splatná“ vo vzťahu k predmetnému poskytnutiu služby?
3. Ak daňový orgán, poskytovateľ služieb a obchodník, ktorý je zdaniteľnou osobou, nesprávne vyložila právo Únie o DPH a považujú poskytnutie služieb, ktoré podlieha štandardnej sadzbe dane, za oslobodené od DPH, čoho výsledkom je, že obchodník nie je schopný predložiť daňovému orgánu faktúru obsahujúcu DPH, ktorá sa v súlade s článkom 226 ods. 9 a 10 smernice vzťahuje na jemu poskytnuté služby, je daný obchodník oprávnený uplatniť si nárok na odpočítanie dane na vstupe v zmysle článku 168 písm. a) smernice?
4. Je pri odpovedaní na prvú až tretiu otázku:
 - a) dôležité preskúmať, či by poskytovateľ služieb mal obranu, či už založenú na oprávnených očakávaniach alebo iného charakteru, ktorá vyplýva z vnútroštátneho práva alebo práva Únie, voči akémukoľvek pokusu daňového orgánu o vydanie výmeru ktorý by mu uložil povinnosť vyúčtovať sumu predstavujúcu DPH vo vzťahu k predmetnému dodaniu služieb?
 - b) dôležité, že obchodník vedel súčasne s daňovým orgánom a poskytovateľom služby, že poskytovanie služby v skutočnosti nebolo oslobodené od dane, alebo mal rovnaké vedomosti ako oni, a mohol ponúknuť zaplatenie splatnej DPH vo vzťahu k poskytnutým službám (vypočítanej na základe obchodnej ceny poskytnutej služby), ktorá by bola prevedená daňovému orgánu, ale neurobil tak?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).